

Znati vlastito mjesto...

[...] I samo onaj tko ne donosi sebe u tuđi život, već donosi Boga, taj zna koje mu je mjesto u nečijemu životu i neće nikada pokušati na nametljiv način uzeti prostor u duši onih koje poznaje i s kojima živi. Doista, nikada neće stavljati sebe u tuđi život, već će u svaku poru prostora u nečijoj duši nastojati donijeti Boga.

Upravo to je činio Gospodin Isus kad je dolazio na ljudske gozbe i bio dio njihove svakodnevnice, ali ne s ciljem da poveća svoj ugled, već je u svakom trenutku navijestao Boga, te je znao kako svi trebaju biti svjesni Božje prisutnosti, a ne da svojataju pravo na svoju veličinu i priznanje vlastitoga dostojanstva. Ali čovjek bez skromnosti i koji ima očekivanja od drugih, izgradio je krivu sliku o sebi i o svome životu, a da toga u prvi mah nije ni svjestan. On uvijek drugima donosi sebe, a ne Boga, te se mora dogoditi neki neuspjeh ili neugodna situacija kako bi to shvatio. A tada, umjesto da se popravi, on se uvrijedi na ponašanje onih oko sebe kad ogole njegovu veličinu.

Tako mi ljudi, osim što imamo krivu sliku o sebi, ujedno je teško ispravljamo, dok smo skloni olako suditi druge i "popravljati" ih onda kad imaju nedostatnu sliku o našoj veličini. A mi se ne znamo spustiti na zemlju, dok bismo rado druge spuštali kako bismo mi bili veći uz njih ponižene. Zato nas Isus govorom o poniznosti uči steći pravu sliku o sebi. A kad nam govori da na gozbe pozivamo one koji nam ne mogu uzvratiti, uči nas voditi brigu o onima koji su redovito zapostavljani i zabačeni. Praveći gozbu za njih i skrbeći o njima, učimo se poniznosti zahvaljujući kojoj stječemo pravu sliku o sebi i pokazujemo pravo lice koje valja pokazati pred drugima. Nastojmo stoga naučiti od Gospodina koje nam je mjesto u tuđemu životu, te učeći se poniznosti ispraviti krivu sliku koju imamo o sebi, kao i krive nakane koje nosimo sa sobom kad je riječ o drugim ljudima. Sve ćemo nas uči on nam je pokazao svojim primjerom, pa stoga prihvatimo školu poniznosti u kojoj ćemo ispraviti krivu sliku o sebi, te ćemo pomoći drugima da dođu do spoznaje Božje.

<https://www.vieraidjela.com/znati-vlastito-mjesto-razmisljanje-uz-22-nedjelju-kroz-godinu-c/>

U dobroti, Bože, ti si pripremio dom siromahu.

Pravedni neka se raduju,
neka klikću pred Bogom,
neka kliču od radošći.

Pjevajte Bogu, slavite mu ime!
Ime mu je Gospodin!

Otac sirotâ, branitelj udovicâ,
Bog je u svom svetom prebivalištu.

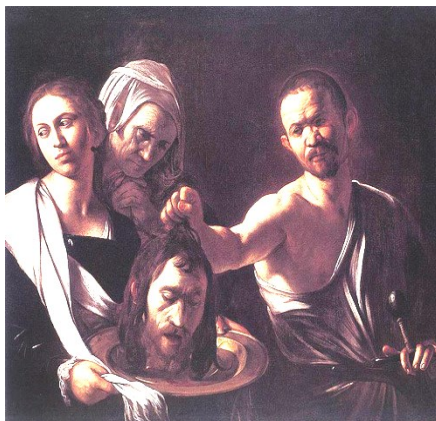
Napuštene Bog će okučiti,
sužnje izvesti na sretnu slobodu.

Dažd obilan pustio si, Bože, na baštinu svoju,
okrijepio je umornu.

Stado se tvoje nastani u njoj,
u dobroti, Bože, ti je pripravi siromahu.

Otpjevni psalam: Ps 68, 4-5ac.6-7ab.10-11

Mučeništvo svetog Ivana Krstitelja



29. kolovoza

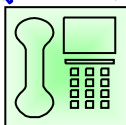
Crkva se Kristova spominje mučeništva ili **glavosijeka** sv. Ivana Krstitelja, jer je na taj dan po Rimskom martirologiju „po drugi put pronađena njegova časna glava“. Ta je glava kasnije prenesena u Rim, gdje se s velikim poštovanjem čuva

u bazilici San Silvestro in Capite. Mučeništvo svetog Ivana opisuju evanđelisti sveti Matej, sveti Marko i sveti Luka. Sveti Marko ovako opisuje taj dramatični događaj: [...] (Mk 6,17-29).

Sveti Augustin, koga smo jučer slavili, ovako komentira taj događaj, koji nas podsjeća na mnoga zbivanja modernog vremena: "Tek što sam pročitao Evanđelje, pred mojim se očima ukazao okrutan prizor: glava svetog Ivana na pladnju, prokleti nalog pun okrutnosti, jer se nije mogla podnositi istina. Jedna djevojka pleše, a jedna se mati odmara; usred bestidnosti i uživanja jedne gozbe drsko se stvara i izvodi bezbožna zavjera. I tako se na Ivanu ispunila riječ, koju je sam unaprijed rekao: 'On mora rasti, a ja se umanjivati. On je, uistinu, bio umanjen kad mu je bila odrubljena glava; a Krist je porastao na križu. [...]"

<http://zupajastrebarsko.hr/svetac.asp?id=384>

KONTAKT



Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA



“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 13 • broj 554 • 2022. godina

22. NEDJELJA U GODINI

28. kolovoza 2022.



Koji se uzvisuje, bit će ponižen,
a koji se ponizuje, bit će uzvišen.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 14, 1. 7-14

Jedne subote Isus dođe u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prisposobu:

»Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postidjen, morati zauzeti posljednje mjesto. Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne: 'Prijatelju, pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim susolnicima, jer – svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

A i onome koji ga pozva, kaza: »Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj svojih prijatelja, ni braće, ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda i oni tebe pozvali i tako ti uzvratili. Nego kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepe. Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit će ti se doista o uskrsnuću pravednih.«

2. rujna - SVETI PETAK

HODOČAŠĆE VOJSKE I POLICIJE U SVETIŠTE PREDRAGOCJENE KRVI KRISTOVE U LUDBREG

10 sati okupljanje vojske i policije u župnoj crkvi, potom se formira procesija koja kreće prema Svetištu, **predvodi je Vojni Ordinarij mons. Jure Bogdan.** U Svetištu se moli Križni put, a potom se slavi Sv. misa za sve nazočne hodočasnike.

Logika evanđelja

Cijelo četrnaesto poglavlje Lukina evanđelja je kao "simpozij", gozba, kod koje se razgovara. Iza se uvijek krije misao na Boga, koji drukčije misli i drukčije hoće, nego što to obično ljudi misle i žele. Luka je izabrao mirnu atmosferu gozbe, da bi čitateljima iznio pred oči temeljne Isusove stavove i zahtjeve. Isus je još uvijek na putu prema Jeruzalemu i koristi takve radosne i ugodne situacije kao što je gozba, da bi ljudima tada približio misli i opomene. Njegove riječi su i za nas danas prozirne i važne.

Riječi Isusove iz današnjeg evanđelja: "Kad priređuješ gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepe" (Lk 14,13), pokazuju da su svi ljudi pred Bogom istog dostojanstva, i da Bog poziva u svoje nebesko kraljevstvo i malene i velike, siromašne i bogate i da ih želi okupiti kod gozbe vječnoga života.

Dobročinstvo i gostoljubivost prema uputama gospodina Isusa Krista: kršćani su se uvijek odlikovali u tim stavovima i krepostima. Po njima su se uvijek razlikovali od svoje okoline. Takozvani "normalni" stav kazuje: "Ja tebi dajem nešto, i ti meni daješ nešto."

Ipak gdje je nekome nešto poklonjeno, ne može se na isti način uzvratiti i naplatiti, budući da je logika ovoga svijeta probijena. Pitanje mi moglo glasiti: "Zašto to činiš? Kako se možeš upustiti u tako nešto?" Isusov odgovor je sasvim jasan: Tko postupa na taj način, taj će biti "blažen"; njemu će biti "naplaćeno" o uskrsnuću pravednih." (Lk 14,14)

Istinski razlog za nesebično davanje i život za druge iz ljubavi je taj: mi smo ti kojima je najprije darovano. Tamo gdje mi po radu ruku i duha nešto ostvarujemo, to možemo samo činiti, jer nas je Bog opskrbio mnogim sposobnostima i talentima. Također darovi prirode koje svake godine zahvalno primamo, darovi su Stvoritelja. Bog je sve to na čudesan način uredio, tako da zemlja donosi svoj plod i s kruhom, vinom i drugim dobrim darovima veseli čovjekovo srce.

Ako smo bogato obdareni, zašto to ne dijelimo s drugima? Logika ljubavi je iznad logike pravednosti. Ispunjeni Božjim duhom, ljudi se bezpridržno posvećuju bližnjima, ne pitajući, je li taj i taj sve to zaslužio ili nije. Tko obilno daje taj opet prima. To što mi dijelimo s drugima,

priređuje nam dvostruku radost. Tko daje radosna i spremna srca, što se odriče nečega što treba bližnji, taj postaje svjedokom darujuće Božje ljubavi.

To je jaka poruka, ne i posljednja u "godini milosrđa".

Za nekoliko dana – 4. rujna 2016. papa Franjo proglasit će u Rimu svetom majku Terezu iz Kalkute. Time Crkva na svečan način priznaje nesebičnu, ljubaviju ispunjenu službu ove velike redovnice, koja je zajedno sa svojim sestrama bila uz najsiromašnije, u gradskoj četvrti najbiednijeg stanovništva Kalkute. "Misionarke ljubavi prema bližnjima" kako je Red i nazvan, najprije su se očitovale po djelovanju a tada i po riječi Božje ljubavi.

Odakle je ona crpila snagu? Po nutarnjoj povezanosti s Bogom u molitvi i u vjernom slavljenju svete mise. To je u redovničkim kućama njezine zajednice prvo. Odatle, od poklonstva Kristu u Presvetom oltarskom sakramentu, s punim poštovanjem slavljenja svete mise i čestitim primanjem sakramenta pokore davalo je snagu majci Terezi u službi ljudima.

Jednom je održala predavanje pred punom crkvom vjernika. Na kraju predavanje donijeli su joj velik buket cvijeća. Ona je u jednom trenutku bila ukočena i nesnalažljiva. Tada je pošla k oltaru, klekla je pred Presvetim i stavila buket cvijeća pred tabernakul. Time je pokazala: Njemu pripada čast. Konačno njemu zahvaljujem za sve!

I mi smo pozvani, da prema našim mogućnostima stalno činimo dobro i budemo nesebični za druge, ne gubeći iz vida Isusovu rečenicu: "Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen."

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/22-nejelja-kroz-godinu-2/>

„Vječni Oče, prikazujmo ti predragocijenu Krv Isusa Krista kao zadovoljštinu za svoje grijeh, na utjehu duša u čistilištu i za potrebe svete Crkve!“